

El caçador i la pastora

Joan Coromina i Santaaulària, La Vall d'en Bas

1. U - na ma - ti - na - da fres - ca, oi - lai - là, qui - na fres - ca hi fe - ia, si me'n
bo ca - ça nin - gu - na, que jo
na lin - da pas - to - ra, qu(e) en gor

vaig a - nar a ca - çar, — oi - lai - là, qui - na fres - ca hi fa. 2. No en tro -
li'n po - gués ti - rar, — 3. Si no u -
da - va el bes - ti - ar, —

La'n trobo(c) adormideta, sota de un (?) alzarar;
cullo(c) un ram de violes, pel cim les hi vaig tirar.
Les violes n'eren fresques, la minyona es despertà:
-Què us hi pensàveu, gran jove, què us hi pensàv(e)u trobar?
-L'amor vostra, donzelleta, si me la'n voldrí(e)u dar.
-Demaneu-la en el meu pare, i també en el meu germà,
que si ell vos (a) la dona, per ben donada serà.
Les ovelles són del pare, i el(s) moltons del meu germà;
les cabretes en són meves, i el(s) cabrits del rabadà.